

Dosarul nr. 2ra-1432/22
2-19151494-01-2ra-06102022

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. E. Marandici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Grumeza, N. Chircu, St. Procopciuc)

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Gospodăriei Țărănești „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, Daniela Ciobanu, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Alexei, intervenient principal Alexandru Bostan, împotriva Gospodăriei Țărănești „Bostan Nicolae Serghei” cu privire la declararea nulității contractului de arendă, readucerea părților în poziție inițială, restituirea sumelor achitate pentru locațiunea bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 19 septembrie 2019, Oleg Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, (în continuare G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență), solicitând declararea nulității absolute a contractului de arendă nr.01B/N din 23 iunie 2018, încheiat între G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, reprezentată de lichidatorul Daniela Ciobanu și Oleg Alexei cu privire la transmiterea în locațiune a 42 % din bunurile imobile amplasate în sat. xxxxx, r-nul xxxxx, cu numerele cadastrale: xxxxx; xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 23 iunie 2018 a fost încheiat cu G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, reprezentată de către lichidatorul Daniela Ciobanu, contractul de arendă nr. 01/BN, prin care i-au fost transmise în posesiune și folosință temporară, contra plată, a 42% din bunurile imobile amplasate în extravilanul sat. xxxxx, r-nul xxxxx: bunul imobil, număr cadastral xxxxx; bunul imobil, număr cadastral xxxxx; bunul imobil, număr cadastral xxxxx; bunul imobil, număr cadastral xxxxx; bunul imobil, număr cadastral xxxxx.

Totodată, a menționat că, ulterior a aflat că, prin încheierea executorului judecătoresc Valerii Țurcan nr. 051-304/14 din 31 decembrie 2014 și procesul-verbal de predare - primire din aceeași dată, au fost transmise în proprietatea lui Alexandru Bostan bunurile imobile amplasate în sat. xxxxx, r-nul xxxxx, numere cadastrale: xxxxx, xxxxx și xxxxx. Dreptul de proprietate al lui Alexandru Bostan

asupra 42% din bunurile imobile amplasate în sat. xxxxx, r-nul xxxxx, numere cadastrale xxxxx și xxxxx, este confirmat prin decizia judecătorească din 13 februarie 2019, emisă în procesul de separare a bunului din masa debitoare.

Clauzele contractuale contravin normelor imperative ale legii și astfel contractul este lovit de nulitate absolută, având în vedere prevederile art. 878 Cod civil. La încheierea contractului de arendă, nu a fost informat despre litigiul cu privire la separarea bunurilor, inițiat de Alexandru Bostan, în anul 2016, aflat în proces la acel moment.

De asemenea, a indicat că, prin contractul de arendă este încălcat dreptul de proprietate a unei persoane terțe, or, dreptul de proprietate este protejat de art. 1 al Protocolului 1 la CEDO, care garantează dreptul la respectarea bunurilor fiecăruia.

Prin hotărârea din 07 octombrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Oleg Alexei împotriva G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, intervenient principal Alexandru Bostan cu privire la declararea nulității contractului de arendă.

Prin decizia din 12 martie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost admis recursul declarat de Oleg Alexei și a fost casată hotărârea din 07 octombrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În data de 12 mai 2021, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul Oleg Alexei, reprezentat de avocatul Aliona Gîțlan, a depus în temeiul art. 60 Cod de procedură civilă, cerere de completare a temeiului acțiunii, prin care a solicitat declararea nulității absolute a contractului de arendă nr.01B/N din 23 iunie 2018, încheiat între G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, reprezentată de lichidatorul Daniela Ciobanu și Oleg Alexei cu privire la transmiterea în locațiune a 42 % din bunurile imobile amplasate în sat. xxxxx, r-nul xxxxx, numere cadastrale: xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, readucerea părților în poziție inițială, cu restituirea de către G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, a sumelor achitate pentru locațiunea bunurilor imobile în litigiu.

În motivarea cererii date s-a indicat că, a aflat că, de fapt, proprietar al bunurilor imobile primite în locațiune era Alexandru Bostan, or, conform art. 140 Cod de executare, încheierea executorului judecătoresc servește temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate pe numele creditorului care a preluat bunul imobil în contul achitării creanței. În contextul prevederilor art.8 Cod de executare, art.321 alin.(2) Cod civil, art.37¹ din Legea cadastrului bunurilor imobile, dreptul de proprietate este valabil fără înregistrarea în registrul bunurilor imobile, dacă este dobândit în temeiul actului executorului judecătoresc.

Reclamantul a reiterat că, dreptul de proprietate al lui Alexandru Bostan Alexandru asupra 42% din bunurile imobile a fost confirmat și prin decizia judecătorească din 13 februarie 2019, emisă în procesul de separare a bunului din masa debitoare.

Cu referire la prevederile art.878 Cod civil, în redacția care era în vigoare la data încheierii contractului, aceleași prevederi stipulate în art. 1254 alin. (2), (3), (5) Cod civil, în redacția în vigoare, reclamantul a opinat că, clauzele contractului de arendă contravin normelor imperative, prin urmare fiind lovite de nulitate absolută. La momentul încheierii contractului, nu a fost informat de către pârât despre litigiul

cu privire la separarea bunului imobil, obiect al contractului, inițiat de către Alexandru Bostan în anul 2016.

Contractul de arendă nr. 01/BN din 23 iunie 2018 nu a fost autentificat notarial în strictă corespundere cu legislația în vigoare, respectiv nu i s-a explicat sensul și importanța acestui act. Nu a fost verificată conformitatea conținutului actelor notariale cu intențiile reale ale părților, identitatea și capacitatea de exercițiu a părților contractuale, discernământul, nu au fost anexate actele de proprietate și celelalte acte necesare în acest sens. Conform pct. 2 din contractul în litigiu, termenul de arendă este limitat și încetează odată cu recepționarea de către arendaș a cererii locatorului. Această clauză este una ilegală și contravine prevederilor art. 43 alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998. Astfel, se impunea stabilirea unui termen a locațiunii.

Reclamantul a considerat aplicabile art.213 Cod civil, în redacția care era în vigoare la data încheierii contractului, în contextul căroră, nerespectarea formei autentice atrage nulitatea actului juridic. Aceleași prevederi fiind reglementate în art. 324 Cod civil, în redacția în vigoare. Prin contractul încheiat a fost încălcat dreptul de proprietate al unei persoane terțe.

Prin hotărârea din 20 august 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Florești, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Alexei și s-a declarat ca fiind nul contractul de arendă nr.01/BN din 23 iunie 2018 încheiat între G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolabilitate, reprezentată de lichidatorul Daniela Ciobanu și Alexei Oleg privind transmiterea în locațiune a 42 % din bunurile imobile cu numerele cadastrale: xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, amplasate în sat. xxxxx, r-nul xxxxx; s-a încasat de la G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolabilitate, reprezentată de lichidatorul Daniela Ciobanu, în beneficiul lui Oleg Alexei suma achitată în contul contractului de arendă anulat nr.01/BN din 23 iunie 2018, conform ordinului de plată din 13 iulie 2018, în mărime de 2300 de lei.

Prin decizia din 10 mai 2022 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul decalat de lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în procedura falimentului simplificat, Daniela Ciobanu și s-a menținut hotărârea din 20 august 2021 a Judecătorei Soroca, sediul Florești.

În consolidarea soluției, instanța de apel a conchis că, rezultând din faptul că obiectul juridic litigios constituie declararea nulității contractului de arendă, încheiat la 23 iunie 2018, speței sunt aplicabile dispozițiile Codului civil în redacția până la modificările în vigoare din 01 martie 2019.

Instanța de apel a menționat că, că nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Nulitatea actului juridic civil se clasifică în absolută și relativă în funcție de natura interesului juridic ocrotit prin dispoziția legală încălcată la încheierea actului juridic.

Instanța de apel a reținut că, în acțiunea civilă s-a invocat nulitatea absolută a contractului de arendă în temeiul dispozițiilor art.220 alin. (1) Cod civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel a reiterat că, momentul în raport cu care se apreciază conformitatea actului juridic cu legea este acela al încheierii actului juridic.

În context au fost redate prevederile art.217 alin. (1), (3), art.666, art. 911, art.912, art. 916 alin.(1), art.875, art.878 alin. (2)-(5) Cod civil.

În acțiunea civilă reclamantul/intimat Oleg Alexei a invocat că la momentul încheierii contractului de arendă cu G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei” în proces de insolabilitate, reprezentată de lichidatorul Daniela Ciobanu, bunurile imobile, care sunt obiectul contractului de arendă, nu aparțineau acesteia, ci persoanei terțe Alexandru Bostan, fapt despre care nu a fost informat, prin urmare bunurile au fost date în locațiune nu de proprietar sau posesor legal.

Instanța de apel a citat prevederile art.315 alin.(1), (2), art.316 alin.(1), (2) Cod civil.

Faptul că Alexandru Bostan era proprietarul bunurilor imobile transmise în arendă lui Oleg Alexei se confirmă prin hotărârea judecătorească irevocabilă, care are puterea lucrului judecat.

Redând prevederile art.123 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel a indicat că, în pct.153 și 179 din decizia Curții de Apel Bălți nr.2rci-27/18 din 13 februarie 2019 instanța de judecată a concluzionat că Alexandru Bostan a devenit proprietarul bunurilor vizate încă la data de 31 decembrie 2014, odată cu transmiterea în proprietatea sa a acestor bunuri de către executorul judecătoresc Valerii Țurcan în cadrul procedurii de executare silită, la caz, operând excepția dobândirii dreptului de proprietate de la înregistrarea dreptului în Registrul bunurilor imobile (f.d.18).

Instanța de apel a respins argumentul apelului precum că, Alexandru Bostan a devenit proprietarul bunurilor doar odată cu înregistrarea dreptului în registrul bunurilor imobile.

Într-adevăr, potrivit art.321 alin. (1) Cod civil, dreptul de proprietate în cazul bunurilor imobile, se dobândește la momentul înregistrării dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Însă de la această regulă există o excepție, stabilită în art.37¹ alin. (1) din Legea cadastrului bunurilor imobile, potrivit căruia dreptul de proprietate este valabil fără înregistrarea în registrul bunurilor imobile dacă provine din transmitere silită ori actului executorului judecătoresc.

Prin urmare, ținând cont că bunul litigios a fost transmis creditorului în cadrul unei proceduri de executare silită printr-un act al executorului judecătoresc, Alexandru Bostan a devenit proprietarul acestora în momentul emiterii actelor de către executor (la caz 31 decembrie 2014), dar nu din momentul înregistrării.

În concluzie, prin actul contestat s-a dispus transmiterea în locațiune a bunurilor imobile care la acea dată deja aparțineau cu drept de proprietate privată unei alte persoane, decât cea care a dispus de ele.

Deci, lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, Daniela Ciobanu, nu era în drept să încheie la 23 iunie 2018 contractul de arendă a bunurilor imobile cu numere cadastrale xxxxx, xxxxx, xxxxx, xxxxx și xxxxx, amplasate în satul xxxxx, r-nul xxxxx, în nume de proprietar al acestora, fiind stabilit că din 31 decembrie 2014, dreptul de proprietate, posesie și dispoziție asupra imobilelor respective aparțineau lui Alexandru Bostan în temeiul actului translativ de proprietate al executorului judecătoresc Țurcan Valerii.

Mai mult ca atât, bunurile imobile, la data încheierii contractului de arendă, erau deja în litigiu de separare din masa debitoare a G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolabilitate, la cererea lui Alexandru Bostan, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Bălți nr.2rci-27/18 din 13 februarie 2019, ceea ce suplimentar denotă că, contractul de arendă din 23 iunie 2018 a fost încheiat contrar normelor imperative, prin urmare contravine legii, pe cale de consecință este nul.

Redând prevederile art. 219 Cod civil, instanța de apel a relevat că, din materialele cauzei a constatat că, Oleg Alexei a achitat plata de arendă în mărime de 2300 de lei, în baza contractului de arendă din 23 iunie 2018, potrivit ordinului de plată din 13 iulie 2018 (f.d.138).

La 30 august 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.7), lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolabilitate, Daniela Ciobanu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, motivând că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, nu au fost dovedite cu probe pertinente și concludente, circumstanțele considerate ca fiind stabilite.

Conform rigorilor Codului de Procedură Civilă, concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre doar prin probe. Hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri. Hotărârea se bazează doar pe dovezile care au fost prezentate de părți și ceilalți participanți la proces în corespundere cu cerințele art. 53-56 Cod de procedură civilă privind relevanța, admisibilitatea și veridicitatea probelor.

Prin hotărârea din 20 aprilie 2016 a Curții de Apel Bălți a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”. La data intentării procesului de insolabilitate, 42,53% din bunurile imobile erau înregistrate cu drept de proprietate după debitorul insolubil. Întru executarea prevederilor art. 108 alin. (1) din Legea insolabilității, la data de 20 iunie 2016, împreună cu Comisia de inventariere au întocmit lista de inventariere în baza informațiilor din registrele publice. La 16 iunie 2018 lichidatorul debitorului insolubil a înregistrat două cereri privind arenda bunurilor imobile în cauză de la persoana fizică Oleg Alexei și SRL „Agraria”. Examinând cererile înaintate, Comitetului creditorilor, la 21 iunie 2018, a hotărât de a împuternici lichidatorul de a încheia un contract de arenda cu Oleg Alexei la prețul de 2300 de lei lunar, persoana care a oferit cel mai mare preț pentru arenda bunurilor imobile. Respectiv, la 23 iunie 2018 a fost încheiat contractul. Prin actul de predare-primire din 23 iunie 2018 a transmis în locațiune lui Oleg Alexei a 42,53% din bunurile imobile. Pentru a invoca nulitatea actului juridic, Oleg Alexei are obligația pozitivă de a proba că în baza contractului de arenda i s-au încălcat personal anumite drepturi. Părțile contractului de arenda au realizat integral toate componentele dreptului de locațiune asupra bunurilor imobile arendate în baza contractului, ce denotă indubitabil că pentru ambele părți contractante contractul a dat naștere la drepturi și obligații civile, contractul fiind realizat în natură, astfel încât manifestarea de voință a părților contractante a fost

una reală, fapte confirmate prin înscrisurile anexate la dosar, ce prevalează asupra speculațiilor reclamantului.

Recurentul a afirmat că, nu poate fi reținut faptul ca bunurile imobile la data transmiterii în locațiune aparțineau unei alte persoane, or, acest fapt s-a realizat după intentarea procesului de insolvență, la 13 februarie 2019, ca urmare a separării bunului din masa debitoare prin decizie judecătorească.

Recurentul a opinat că, aprecierea instanței de fond, dar și instanței de apel precum că contractul de arendă contravine legii, este una pripită. Mai mult, în pct.2 al contractului de arenda este stabilit expres ca termenul de arendă este limitat și încetează odată cu recepționarea de către arendaș a cererii locatorului. Intimatul eronat afirmă că prin contractul de arendă s-a lezat drepturile unei persoane terțe, Alexandru Bostan, or, ultimul și-a înregistrat dreptul de proprietate în Registrul de stat al bunurilor imobile după decizia instanței din 13 februarie 2019.

La momentul încheierii contractului nu existau vicii de natură juridică, au fost respectate principiile care stau la baza legislației civile în domeniul contractelor, și anume: principiul legalității și principiul libertății contractului. Instanțele inferioare eronat au conchis, precum că prin actul juridic contestat în pricină, s-a dispus transmiterea în locațiune a bunurilor imobile care la acea dată deja aparțineau cu drept de proprietate privată unei alte persoane decât cea care a dispus de ele. La fel, instanțele inferioare eronat au reținut, precum că este întemeiată invocarea nulității absolute a contractului de arendă în temeiul dispozițiilor art.220 alin. (1) Cod civil.

Instanța de fond a admis neîntemeiat acțiunea înaintată și instanța de apel a menținut hotărârea instanței de fond, fără a fi examinate multiaspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, precum și fără a elucida pe deplin sub toate aspectele circumstanțele și înscrisurile anexate la acțiunea înaintată.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 06 octombrie 2022 (Vol.II, f.d.10) a fost expediată în adresa intimaților și a fost recepționată la 12 octombrie 2022 și la 26 octombrie 2022, conform avizului de recepție (Vol. II, f.d.12-13).

La 11 noiembrie 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.18), Oleg Alexei, reprezentat de avocatul Aliona Gîțlan, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 30 august 2022, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.7).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces, conform scrisorii datate cu 01 iulie 2022 (Vol.I, f.d.228), inclusiv la 30 iunie 2022, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.229). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, Daniela Ciobanu, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, Daniela Ciobanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de lichidatorul G.Ț. „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, Daniela Ciobanu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul Gospodăriei Țărănești „Bostan Nicolae Serghei”, în proces de insolvență, Daniela Ciobanu, împotriva deciziei din 10 mai 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat